Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

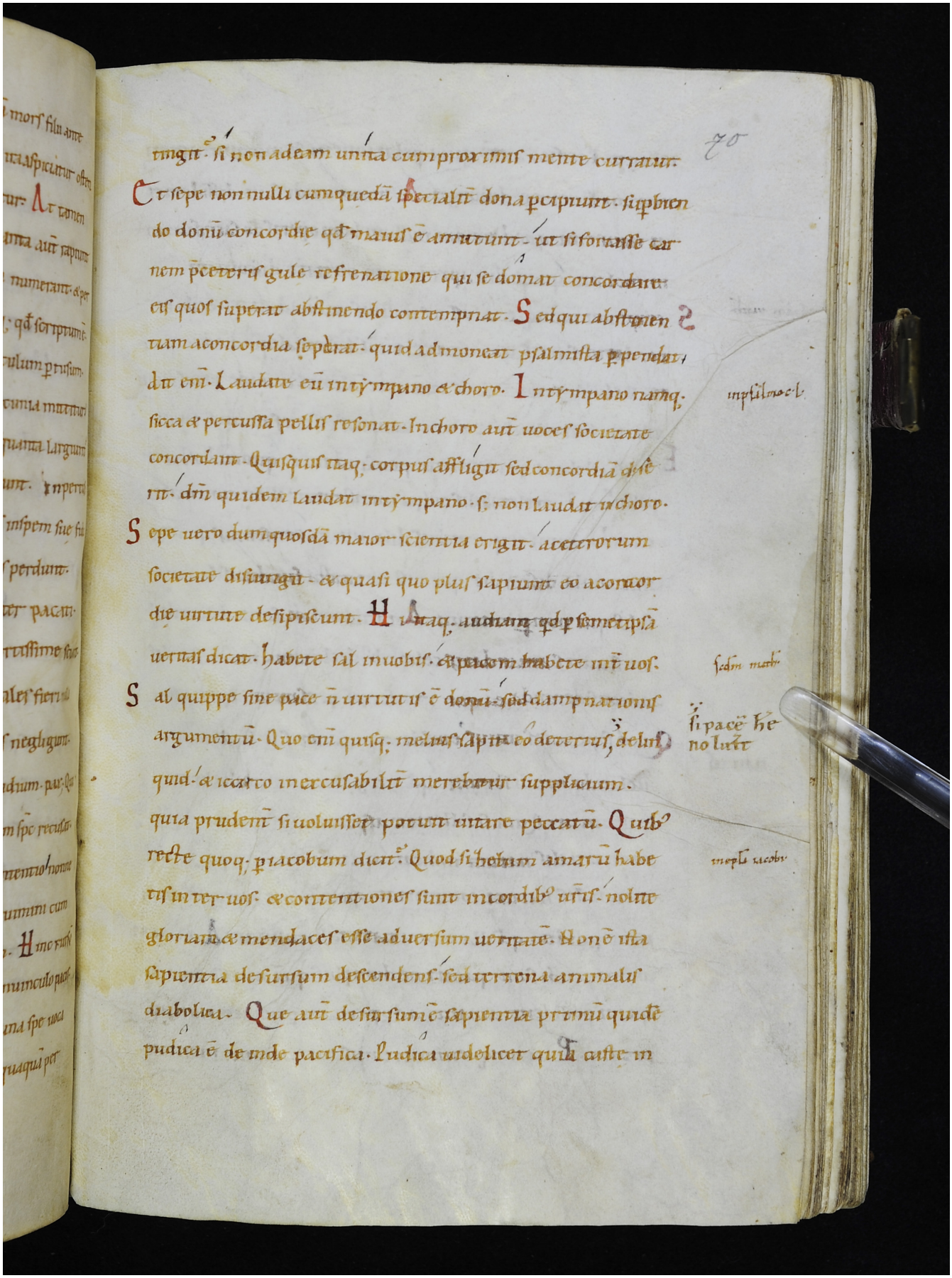

70

tingit. si non adeam unita cum proximis mente curatur.
Et sepe non nulli cumquedā specialiter dona percipiunt. sicpbrien
do donū concordie qd manus ē amicitium. ut si forte aliquis car
nem pceteris gule refrenatione qui se domat concordare
eis quos superat abstinendo contempnat. Sed qui abstinen
tiam a concordia separat. quid admoneat psalmista pependat
dit eni. Laudate eū in tympano & choro. In tympano namq.
sicca & percussa pellis resonat. In choro aut uoces societate
concordiam. Quisquis itaq. corpus affligit sed concordia dis
rit. dm quidem laudat in tympano. s; non laudat in choro.
Sepe uero dum quosdā maior scientia erigit. a ceterorum
societate disiungit. & quasi quo plus sapiunt eo a concor
die uirtute desipiscunt. Hinc itaq. audiam qd p semetipsā
uerias dicat. habete sal in uobis. & pacem habete inter uos.
Sal quippe sine pace in uirtutis ē donū. sed damnationis
argumentū. Quo enim quisq. melius sapit eo deterius, delin
quit. & ideo in excusabiliter merebitur supplicium.
quia prudentiā si uoluisset potuit uitare peccatū. Quib
recte quoq. iacobum dicit. Quod si habetis amaru habe
tis inter uos. & contentiones sunt in cordib uris. nolite
gloriari & mendaces esse aduersum ueritate. Non ē ista
sapientia desursum descendens. sed terrena animalis
diabolica. Que aut desursum ē sapientia primū quidē
pudica ē de inde pacifica. Pudica uidelicet quia ante in

in psl. noc. l.

sedm marc.

si pacē he
no luit

in epli iacob.